

AFGIFTEKANTOOR:
BRUSSEL X P202205

Nr 230 - Winter 2021 (jan. - feb. - maa.)
Driemaandelijks magazine van
SOS KINDERDORPEN BELGIË VZW

Onder Hoge Bescherming van
Hare Majesteit de Koningin

GROOT

WORDEN het magazine van

kan je niet alleen

SOS
KINDERDORPEN

Kindveiligheid

**We hebben
een #MeToo
voor kinderen
nodig**

Uitkijken naar wetsvoorstel dat scheiding broers en zussen in jeugdhulp moet stoppen

"Mijn zusje begreep niet dat ik haar broer was," vertelt jongere Omega in een straffe getuigenis voor De Standaard.

© Sebastian Steveniers

Drie sterke jongvolwassenen vertelden in de media hoe zij gescheiden werden van hun broers en/of zussen. Zo riepen ze mee op om de band tussen broers en zussen bij wet te beschermen.

SOS Kinderdorpen België vzw
Munthofstraat 40/1CD
1060 Brussel
Tel: 02 538 57 38 - Fax: 02 537 31 31
IBAN: BE17 3100 4034 5521
BIC: BBRUBEBB

SOS Kinderdorpen is een internationale, niet-gouvernementele kinderrechtenorganisatie, politiek en religieus neutraal, die zich sinds 1949 inzet voor kinderen die de ouderlijke zorg verloren of dreigen deze te verliezen.

Colofon

V.U.: Hilde Boeykens
welcome@sos-kinderdorpen.be • www.sos-kinderdorpen.be
Redactie: SOS Kinderdorpen - afgesloten op 18 januari 2021
Foto's: Archief SOS, Quirine Cuyte, Jolien Meremans, Sebastian Steveniers, VRT NWS
Vormgeving: www.magelaan.be • Druk: Symeta
Ce magazine est également disponible en version française sur simple demande.

SOS Kinderdorpen
onderschrijft
de Ethische Code van
de VEF

EDITO

"Jullie reageerden op elke golf van corona met een golf van solidariteit."

Hilde Boeykens, 16 jaar directrice van SOS Kinderdorpen België

We sluiten een jaar af van vele uitdagingen, een jaar dat ons leven door elkaar heeft geschud, maar ook fantastische en hartverwarmende gebeurtenissen met zich meebracht.

Want ondanks de sociale afstand waren we zelden zo sterk met elkaar verbonden. Bij elke nieuwe golf van corona reageerden jullie met een golf van solidariteit. Dat is wat mij het meest zal bijblijven.

Jullie steunbetuigingen om kinderen en families in moeilijkheden te helpen deze moeilijke periode door te komen, waren massaal. Donateurs, partnerorganisaties, vrijwilligers, media en overheden: allemaal droegen jullie je steentje bij om de stem van kinderen te laten weerklinken als nooit tevoren. Jullie maakten het mee mogelijk kinderen sterk te laten opgroeien, met liefdevolle zorg in een veilige bubbel.

Voor dit alles ben ik jullie bijzonder dankbaar.

We weten nu al dat ook 2021 een moeilijk jaar zal zijn voor kinderen in kwetsbare situaties. Heel wat families staan nog steeds onder druk, de lockdown drijft spanningen op de spits, en dat kan de veilige ontwikkeling van kinderen ernstig in gevaar brengen. Daarom blijven we ons inzetten, samen met jullie, om kinderen de kans te geven op te groeien op een plek waar ze zich geliefd, gerespecteerd en veilig voelen.

Op bladzijden 4-7 lees je bijvoorbeeld over onze inspanningen om kinderen weerbaar te maken tegen geweld, een fenomeen dat helaas nog vaak voorkomt in onze samenleving. En hoe we zelf bouwen aan een omgeving waarin geweld tegen kinderen onwaarschijnlijk én onaanvaardbaar is.

Bedankt om hier mee jullie schouders onder te zetten!

© Quirine Cuyte

DOSSIER

Samen bouwen aan een open cultuur van vertrouwen die de veiligheid van kinderen verzekert

Volgens het Vertrouwenscentrum Kindermishandeling worden zo'n 38 000 kinderen in Vlaanderen geconfronteerd met mishandeling. Een schokkend cijfer, dat in de realiteit wellicht nog een stuk hoger ligt, zeker nu gezinnen in kwetsbare situaties extra onder druk staan door de aanhoudende lockdown.*

Ook sommige van de kinderen die wij opvangen in onze projecten maakten traumatische ervaringen mee in hun verleden. Daarom is de veiligheid en weerbaarheid van kinderen uitgegroeid tot onze hoogste prioriteit. Wij pleiten daarbij voor een open cultuur van vertrouwen, op school, in de sportclub en bij ons, waarin alles bespreekbaar is en kinderen zich voldoende veilig voelen om naar buiten te komen als er iets niet klopt. Én we investeren in sterke kinderen die opkomen voor hun eigen rechten en veiligheid.

* Cijfers van 2020

Veiligheid is een basisrecht

Elk kind heeft recht om op te groeien op een veilige plek, omringd door betrouwbare volwassenen waar ze steeds op kunnen terugvallen. Het is die veiligheid, in combinatie met een warme en liefdevolle plek, die hen van jongs af aan de kracht geeft om de wereld te ontdekken, nieuwe dingen uit te proberen, relaties aan te gaan en zich ten volle te ontplooiën.

Dat klinkt vanzelfsprekend, maar is het niet voor heel wat kinderen en jongeren die we opvangen in onze projecten. "Zij komen vaak uit moeilijke familiesituaties en risicovolle omgevingen, waar hun veiligheid en rechten soms op verschillende manieren geschonden werden", aldus Adeline Puerta, aanspreekpunt bij SOS Kinderdorpen voor alles wat met kindveiligheid te maken heeft.

"Elk kind heeft recht om op te groeien op een veilige plek, omringd door betrouwbare volwassenen waar ze steeds op kunnen terugvallen."

Een veiligheidsbeleid met drie pijlers

Daarom heeft SOS Kinderdorpen internationaal een sterk beleid ontwikkeld rond kindveiligheid, in lijn met de veiligheidsnormen van de coalitie Keeping Children Safe en het internationaal Kinderrechtenverdrag.

Zoals iedere nationale vereniging van SOS Kinderdorpen ter wereld, gebruikt ook SOS Kinderdorpen België dat beleid als basis voor de ontwikkeling van een nationaal veiligheidsbeleid, dat onze basisprincipes respecteert en de context van ons land in acht neemt. "Ons veiligheidsbeleid steunt op drie pijlers", legt Adeline uit: "preventie, toegankelijke melding en nazorg."

Iedereen verantwoordelijk

Adeline: "De eerste pijler, preventie, is essentieel. Daarin spelen onze medewerkers een belangrijke rol." Of het nu gaat om begeleiders, SOS families, vrijwilligers, directeurs, personeelsleden voor administratie of onderhoud, allemaal hebben ze de verantwoordelijkheid om mee te waken over de veiligheid van de kinderen in onze projecten.

"Daarom werken we vanaf de aanwerving aan duidelijke regels en procedures, in lijn met onze ethische code en onze veiligheidsgarantie, zodat iedereen beschikt over de nodige vaardigheden om de veiligheid van de kinderen te bewaken." We nemen onze medewerkers mee in een vormingsproces rond kindveiligheid, waarin ze vernemen hoe om te gaan met kinderen die geweld ervoeren, hoe ze de tekenen van misbruik kunnen herkennen, hoe ze een melding kunnen doen bij incidenten... Zo beschikken ze over alle nodige instrumenten om adequaat te kunnen reageren.

“We bouwen doorheen de organisatie aan een cultuur waar kinderen zich sterk genoeg voelen om te praten als hun veiligheid in het gedrang komt.”

Kinderen weerbaar maken

Het tweede luik van de pijler preventie, draait om de kinderen en jongeren zelf. Zij moeten in alle omstandigheden over de tools beschikken om voor zichzelf op te komen. Dat begint bij een sterk zelfbeeld.

Adeline: *“Als kinderen geweld, misbruik of verwaarlozing ervaren, dan kan dat een invloed hebben op hun eigenwaarde en zelfvertrouwen, met daardoor een verhoogd risico om opnieuw in ongelijke relaties terecht te komen die aanleiding geven tot geweld. Het is onze rol om hen een leefomgeving te bieden waar ze zich ten volle kunnen ontwikkelen en die hun veiligheid voorop stelt. We moeten ervoor zorgen dat hun verleden zich niet herhaalt, dat ze over de tools beschikken om zichzelf te beschermen en tegelijkertijd goede rolmodellen hebben om opnieuw vertrouwen te winnen in volwassenen, andere kinderen en de samenleving. Zo kunnen ze evenwichtige relaties ontwikkelen, waarin geweld geen kans krijgt.”*

Daarnaast informeren we hen over hun rechten, grensoverschrijdend gedrag, en waar ze terecht kunnen als er toch iets gebeurt. We moedigen hen aan om actief deel te nemen aan thema's zoals veiligheid. Op regelmatige basis kunnen de kinderen en jongeren in onze Belgische projecten delen wat ze waarderen en wat beter kan, tijdens groepsdiscussies die volledig aan hen zijn gewijd.

Een cultuur van vertrouwen

De tweede pijler, een toegankelijke melding, begint bij een open cultuur van vertrouwen. Dat wil zeggen dat kinderen zich voldoende veilig en vertrouwd voelen om van zich te laten horen als er iets gebeurt dat niet kan. *“We bouwen doorheen de organisatie aan een cultuur van vertrouwen en transparantie, waar alles bespreekbaar is en kinderen zich sterk genoeg voelen om te praten als hun veiligheid in het gedrang komt”,* legt Adeline uit.

Die open cultuur is niet altijd evident: zwakke wetgeving rond misbruik, gebrek aan vertrouwen in de politie en autoriteiten, tradities, angst voor negatieve gevolgen voor slachtoffers die aan de alarmbel trekken... al die zaken hebben een invloed op de manier waarop er met geweld rond kinderen wordt omgegaan. We zijn continu op zoek naar nieuwe manieren om die drempels te overkomen, om stap voor stap een sterke cultuur van vertrouwen op te bouwen binnen onze organisatie.

Zo snel mogelijk (re)ageren

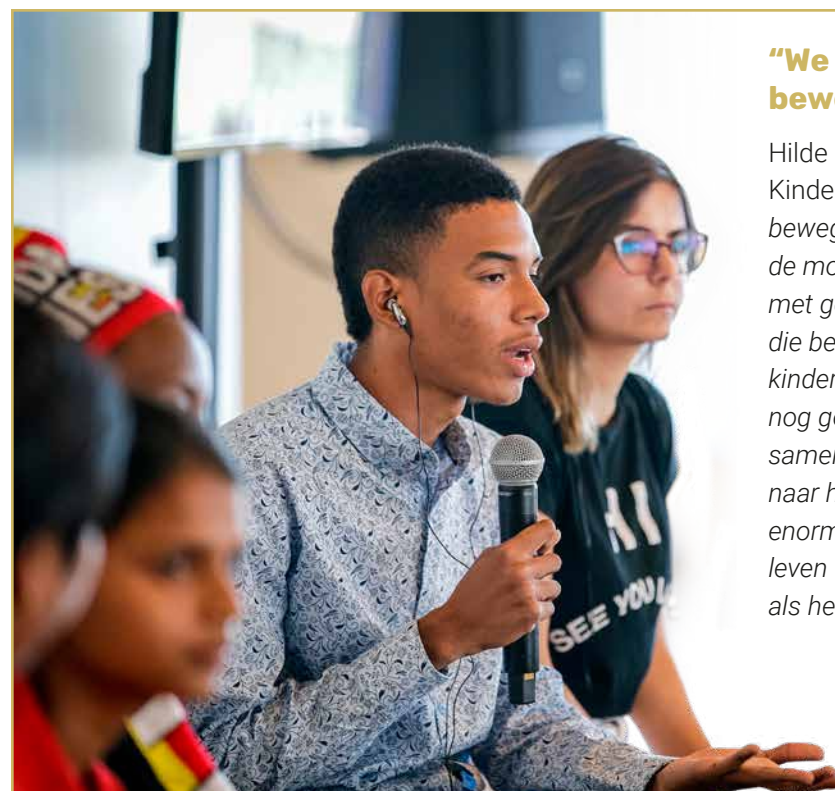
Als er toch een vermoeden van geweld tegen kinderen is, is het belangrijk om snel en effectief te reageren. Adeline: *“We nemen elke melding of vermoeden van misbruik ernstig en reageren snel en daadkrachtig. We handelen daarbij altijd conform de lokale wetgeving en nemen, afhankelijk van het type incident dat wordt gemeld, contact op met de betrokkenen autoriteiten (politie, jeugdhulp...)”*. Dat gebeurt aan de hand van duidelijke procedures met betrekking tot zowel vermeende daders als potentiële slachtoffers en hun omgeving.

“Als samenleving hebben we nog niet de reflex om naar kinderen te luisteren.”

Erkenning als eerste stap richting herstel

Tot slot is er de derde pijler, nazorg. We weten uit onze ervaring dat erkenning ongelooflijk belangrijk is voor kinderen. Het is de eerste stap richting herstel.

Adeline: *“We hebben bijzondere aandacht voor het verhaal van de kinderen, voor de manier waarop ze de gebeurtenissen beleven en aanvoelen. En we zorgen erover dat ze de nodige begeleiding en ondersteuning krijgen doorheen hun verwerkingsproces. Met als doel dat de kinderen in de toekomst extra sterk in hun schoenen staan.”*

“We hebben een #MeToo beweging voor kinderen nodig”

Hilde Boeykens, directrice van SOS Kinderdorpen België: *“De #MeToo beweging heeft vrouwen overal ter wereld de moed gegeven om naar buiten te komen met geweld dat hen aangedaan werd. Maar die beweging is nog niet overgeslagen naar kinderen. Omdat kinderen in veel gevallen nog geen stem hebben, omdat we als samenleving nog niet de reflex hebben om naar hen te luisteren. Nochtans is het een enorm probleem en kan de impact op het leven van kinderen verwoestend zijn, zeker als het verborgen blijft.”*

Vanuit SOS Kinderdorpen willen we hier een voortrekkersrol in spelen. We willen samen met scholen, sportclubs en jeugdhulp bouwen aan een open cultuur van vertrouwen. En we kijken daarbij in de eerste plaats naar onze eigen werking. Het thema staat nu al vele jaren bovenaan onze agenda. Zodat iedereen in de organisatie mee bouwt aan een veilige omgeving. Zodat geen enkel kind in onze projecten alleen blijft staan als hij of zij geweld ervoer. Zodat kinderen vertrouwen hebben in onze samenleving, sterk in hun schoenen staan en opkomen voor hun eigen rechten en veiligheid.”

■ In al onze projecten brengen we kinderen groot vanuit een positieve pedagogie. In deze rubriek brengen we vanuit die visie telkens één heikel punt in de opvoeding van kinderen naar voren.

**GROOT
WORDEN**
kan je niet alleen

PEDAGOGIE

Over goed genoeg ouderschap

Ben ik wel de ouder die ik wil zijn? Doe ik het wel goed genoeg?

Het zijn vragen die elke ouder zich wel eens stelt. Het kan een opluchting zijn dat er zoiets bestaat als 'goed genoeg' ouderschap: je hoeft als ouder niet te streven naar perfectie om je kind sterk te laten opgroeien. Maar wanneer is ouderschap 'goed genoeg'? Dat vragen we aan onze pedagogisch adviseur An De Winter.

Enkele basisvoorwaarden voor 'goed genoeg'

"Ouderschap is 'goed genoeg' als je een omgeving schept die een kind nodig heeft om sterk op te groeien: stabiele en liefdevolle zorg, met voldoende ruimte voor kinderen om zich goed te ontwikkelen", aldus An. "Zo hebben baby's vooral nood aan stabiliteit en veilige geborgenheid. Peuters en kleuters moeten kunnen ontdekken en spelen, en tegelijkertijd grenzen leren kennen."

"Jonge kinderen zijn eigenlijk kleine ontdekkingsreizigers: 'Als ik nu mijn boterham op de grond gooi, hoe zal mama dan reageren?' Zo leren ze bij. Steun hen in die exploratiedrang, waarbij je als ouder een veilige haven bent om naar terug te keren als het fout gaat en om uit te vertrekken als het

weer oké is. Geef taal aan de emoties die je ziet en laat deze emoties er zijn, uitstekend om hun zelfbeeld op te bouwen. Samen kan je hun verdriet, boosheid of blijdschap gepast leren kanaliseren."

"Ouderschap is 'goed genoeg' als je een omgeving schept die een kind nodig heeft om sterk op te groeien"

"Geef ook grenzen en leg uit waarom je ze geeft. Meestal gaat dat over basisdingen zoals fysieke veiligheid, gezondheid... Heb aandacht voor de kleine en grote verhalen die je kinderen brengen. Dat leert hen dat ze de moeite waard zijn om naar geluisterd te worden en versterkt hun

zelfvertrouwen. En tot slot: speel, speel, speel, speel samen, al is het maar een uurtje per dag. Spelen is leren, exploreren, structureren..."

Samengevat, je bent 'goed genoeg' ouder als je:

1. Een veilige basis biedt waar kinderen altijd naar terug kunnen;
2. Duidelijke grenzen aangeeft over wat kan en niet kan;
3. Een dagelijkse portie liefdevolle aandacht schenkt;
4. Voldoende ruimte geeft om de wereld te verkennen.

"Door af en toe een beetje te 'falen' als ouder, leer je kinderen om te gaan met tegenslagen die bij het leven horen."

Kinderen hebben baat bij imperfect ouderschap

Onvermijdelijk zal je als ouder fouten maken en verloopt niet alles volgens de boekjes. Dat hoort erbij. Dan hebben we het natuurlijk niét over grove fouten, zoals mishandeling en verwaarlozing. Maar wel aanvaardbare fouten en tekortkomingen.

"Soms gaan ouders zichzelf nooit goed genoeg vinden. Dan blokkeren ze als het ware in hun ouderrol. Maar als ouder kan je nu eenmaal niet continu paraat staan voor je kinderen. En dat is niet erg. Meer nog, kinderen blijken zelfs baat te hebben bij een onvolmaakte opvoeding."

"Door imperfect in het ouderschap te staan en af en toe een beetje te 'falen' als ouder, leer je kinderen namelijk om te gaan met tegenslagen die bij het leven horen." Dit jaar eens geen verjaardagsfeestje organiseren? Je kinderen al eens tot 18u in de opvang laten? Dat is zeker oké.

Wees mild voor jezelf: het is oké om imperfect in het ouderschap te staan.

Vier tips voor goed genoeg ouderschap

1. Plan bewust tijd in met je kinderen. Doe dan een uurtje niet anders dan met hen bezig zijn, samen ontdekken en spelen. Zonder afleiding van telefoons of computers.
2. Misschien lukt het nu even niet om 100% de ouder te zijn die je zou willen zijn. Wees dan mild voor jezelf: het is oké om imperfect in het ouderschap te staan. Communiceer er ook over met je kinderen en durf hen te zeggen hoe je je daarbij voelt.
3. Geef je kinderen grenzen aan en leg uit waarom je ze geeft. Door af te bakenen en te structureren, leren kinderen om te gaan met grenzen.
4. Sta ook even stil bij wat je zélf kunt en wil geven in de opvoeding van je kinderen. Welke noden heb je zelf? Wie ben je zelf en wat vind je belangrijk als ouder?

"We zullen ouders nooit vragen om perfect te zijn."

An: "De kinderen in onze Simbahuizen zijn tijdelijk uithuisgeplaatst, om heel diverse redenen. Hun ouders komen dikwijls niet toe aan het scheppen van een omgeving die toelaat dat kinderen kunnen ontwikkelen op de domeinen die dan aan de orde zijn. Daarom gaan we in onze begeleidingen intensief aan de slag met de ouders. Samen met hen gaan we op pad naar een veilige, liefdevolle omgeving thuis, waar hun kinderen alle kansen krijgen om zich goed te ontwikkelen. We maken hen duidelijk dat we hen nooit zullen vragen perfect te zijn. Want een beetje falen hoort nu eenmaal bij het ouderschap."

IK STEUN

Paul is voogd van 25 kinderen op de vlucht

Zo steunt hij twee Afghaanse broers die zijn herenigd in ons opvanghuis Hejmo.

Paul is een bekend gezicht in Hejmo. Als voogd van de broers Ilias en Karim*, komt hij er regelmatig op bezoek. "Omdat de broers zonder hun ouders in België zijn, ben ik aangesteld als hun voogd. Ik volg zowat alles mee op: contacten met school, afspraken bij de dokter..." aldus Paul. "Ilias woont nu twee jaar in Hejmo nadat hij zijn thuisland Afghanistan is ontvlucht. Eind vorig jaar kwam ook zijn kleine broer Karim aan in België."

Dat de twee broers nu eindelijk herenigd zijn, doet Paul veel plezier. "Het team van Hejmo zette alles op alles om de broers te herenigen. Ik ben heel blij dat ze nu samen zijn. Of ik trots van op de broers? Zeker en vast! Ilias is nu zestien en werkt als verzorgende bij een woonvoorziening voor mensen met mentale

beperking. Bij Karim moet alles nog wat beginnen. Hij is pas vijftien en nog niet zo lang in België. Hij moet z'n plekje nog wat vinden."

"Ik ben het team van Hejmo heel dankbaar voor de goede omkadering. Het is een kleine opvangplek waar de broers goed kunnen wonen, eten, gezond groeien, werk zoeken, sociale contacten leggen... De relaties zijn in zo'n kleinschalige opvangplek wat warmer en meer nabij, en dan word je wat meegetrokken in die dynamiek. De warme sfeer straalt ook wel af op mij. Ik kom hier graag."

"De relaties zijn in Hejmo wat warmer en meer nabij."

* Schuilnamen om de privacy van de jongeren te beschermen

IK STEUN

"Ik wil dat elk kind dezelfde kansen krijgt als ik."

Ursel vertelt waarom ze besloot kinderen te helpen via haar testament.

Ursel weet hoe belangrijk het is om op te groeien in een liefdevolle familie: "Ik ben grootgebracht door twee fantastische ouders. Ik ben hen heel dankbaar voor wat ze voor mij en mijn broer hebben betekend: dankzij hen had ik een gelukkige jeugd en een veilige thuis, kon ik naar school, ontdekte ik mijn passie voor klassieke muziek, jazz en fotografie. Dat is zó waardevol en zal ik voor altijd koesteren. Maar ik heb ook ergens geluk gehad, want je kiest natuurlijk niet waar je geboren wordt."

"Ik zou willen dat ieder kind dezelfde kansen krijgt als ik, maar ik realiseer me dat velen dat geluk helaas niet hebben", legt ze uit. Door haar reizen naar het buitenland en de vele reportages over armoede, oorlog en klimaatverandering groeide het verlangen om iets te betekenen voor kinderen die opgroeien in moeilijke omstandigheden.

Steeds vaker begon ze zich ook af te vragen wat er zou gebeuren wanneer ze er niet meer zou zijn, omdat ze zelf geen kinderen of familie heeft in België. Wat zou er gebeuren met haar herinneringen? En haar bezittingen? Na goed nadenken, is ze vastberaden: ze wil kinderen in nood steunen door SOS Kinderdorpen op te nemen in haar testament. "SOS Kinderdorpen creëert een veilige familiale plek voor kinderen en dat is volgens mij essentieel om goed te kunnen groeien en zich geliefd te voelen."

"Het schrijven van een testament is geen gemakkelijke opdracht: het kost tijd, motivatie en kennis", geeft ze toe. Gelukkig kon ze daarvoor rekenen op de steun van de adviseur testamenten bij SOS Kinderdorpen. Het was een emotioneel en integer proces: "Toen ik mijn testament schreef voor SOS Kinderdorpen, wist ik dat alles zou verlopen zoals ik het wou, en dat mijn nalatenschap in goede handen zou zijn. Bovendien komt deze last niet op de schouders van mijn geliefden terecht. Een hele opluchting!"

Denk je ook na over een testament in het teken van kinderen?

Mail onze testamentbegeleider Sara Van Acker via sara.vanacker@sos-kinderdorpen.be of bel haar op het nummer 0493 53 93 92. Alle info op www.sos-kinderdorpen.be/testament.

ONDERTUSSEN BIJ

SOS Kinderdorpen

“Onze SOS peters en meters zorgen er mee voor dat kinderen gelijke kansen krijgen in het leven”

Al zestien jaar is Hilde Boeykens directrice van SOS Kinderdorpen België. En daarnaast is ze ook al zestien jaar SOS meter van Naim, een jongen die opgroeit in één van onze kinderdorpen in Marokko.*

En zo kan Hilde de jongen geleidelijk aan zien opgroeien. Want alle SOS peters en meters krijgen twee keer per jaar nieuws over de kinderen, hun kinderdorp en land. *“Je volgt de kinderen op de voet en blijft ook op de hoogte van de projecten die we in de regio opzetten”,* legt Hilde uit. *“Het is een fantastische manier om een ander land en een andere cultuur te ontdekken.”*

Concreet steun je met je bijdrage rechtstreeks één van onze kinderdorpen wereldwijd en draag je bij aan de dagelijkse kosten van dat dorp. Je zorgt er mee voor dat de kinderen alles hebben om sterk groot te worden: de liefdevolle zorg van een familie, gezonde voeding, kledij, kwaliteitsvol onderwijs, medische zorgen, leuke spelletjes... Een deel van je bijdrage wordt ook gebruikt om andere projecten van SOS Kinderdorpen te ondersteunen, om de duurzaamheid van onze acties te garanderen en om andere werkingskosten te dekken. Je steunt dus niet alleen één kind specifiek, maar ook andere kinderen die in een moeilijke gezinssituatie opgroeien.

je dat graag wil, daar hebben ze veel plezier aan.” Maar niet elk kind ontvangt post. *“Zoals in ieder gezin, vragen onze SOS peters en meters daarom om die cadeautjes te delen met de andere kinderen in het kinderdorp. Zo kunnen ze er allemaal van genieten.”*

Samen bouwen we aan een meer rechtvaardige wereld

Je steunt dus méér dan één kind specifiek, en dat is belangrijk. Waarom? Hilde legt uit: *“De afgelopen jaren ontmoette ik heel wat kinderen in onze projecten. Sommigen toonden me trots de brieven en cadeautjes die ze van hun SOS peters en meters hadden gekregen! Je kan de kinderen iets opsturen als*

We geloven op dezelfde manier dat elk kind het verdient om op te groeien met de onvoorwaardelijke en liefdevolle zorg van een familie. “SOS peters en meters zorgen er met hun bijdrage dus niet alleen voor dat één kind specifiek opgroeit op een veilige en liefdevolle plek, maar zorgen er ook voor dat andere kinderen dezelfde kansen in het leven krijgen. Samen vormen ze een sterk netwerk van mensen die bouwen aan

een meer rechtvaardige wereld waarin kinderen sterk kunnen opgroeien”, besluit Hilde.

Meer dan 150 peters en meters bieden kinderen in België een warme thuis

Sinds vorig jaar kan je SOS peter of meter worden van kinderen die (tijdelijk) niet bij hun ouders kunnen opgroeien, hier in België. Intussen werden al 157 mensen peter of meter om onze Belgische projecten te steunen. Elke maand dragen ze bij aan onze drie opvang- en begeleidingsprojecten in België én aan onze beleidsprojecten waarmee we mee bouwen aan de jeugdhulp van morgen. Iedere maand ontvangen ze een update over de impact van hun bijdrage. Bedankt om tientallen kinderen in ons land een veilige en warme thuis te bieden!

SOS meter Cécilie steunt een heel kinderdorp in Cambodja

Wist je dat je niet alleen een kind kunt steunen, maar ook een heel kinderdorp? Cécilie besloot om dit te doen. En samen met haar familie ging ze een tijdje terug voor de allereerste keer naar het kinderdorp dat ze steunt in Cambodja. Daar zag ze de impact van haar bijdrage op het leven van de kinderen. *“Als SOS meter geef je de kinderen van een heel kinderdorp een warme thuis”,* legt Cécilie uit. *“SOS Kinderdorpen biedt de kinderen ook een mooie toekomst. In andere omstandigheden zouden de kinderen zelfs niet naar school kunnen. Ik weet nu dat onze inspanning loont.”*

Een nieuwe start voor 180 kinderen in Azië

SOS Kinderdorpen kan al vele jaren rekenen op de trouwe steun van tal van bedrijven om haar projecten in België en in het buitenland te realiseren. Ook winkelketen Action helpt sinds 2018 mee om kinderen in moeilijke familiesituaties een warme thuis te bieden. Elke winkel en ieder distributiecentrum van Action steunt een kind dat opgroeit in één van onze SOS Kinderdorpen in Azië. Het bedrijf steunt ook ons Belgisch kinderdorp en zorgt er zo mee voor dat kinderen op verschillende plekken in de wereld opnieuw opgroeien met de liefdevolle zorg van een familie.

Wij geloven in de kracht van familie. Daarom nodigen we onze lezers uit om hier een verhaal te brengen van iemand die voor hen een wereld van verschil maakt.

ODE AAN

Liefste mama

In deze prachtige brief bedankt Jolien (23 jaar) haar mama voor alles wat ze heeft gedaan voor haar kinderen, ondanks de moeilijkheden die ze samen hebben doorstaan.

Liefste mama,

20 jaar, zolang is het geleden dat de machteloosheid je in haar greep nam. Ze overdonderde je, verpulverde wat je lief was, maakte al je toekomstdromen met de grond gelijk en liet je vervolgens helemaal alleen achter. Met een kind van drie en een tweede dat nog op de wereld gezet moest worden. Je had je toen kunnen overgeven, niemand had je dat kwalijk genomen. Maar in plaats daarvan streed jij keibard terug. Je vocht als een leeuw. Om je welpen te beschermen en om niet toe te geven aan het verdriet dat je probeerde te overmeesteren.

In een oogopslag verloor je jouw beste vriend, de vader van jouw kinderen, een stukje van jezelf. Toen papa's hart stopte met kloppen, werd ook het jouwe op pauze gezet. Je zette je emoties uit, schakelde over op automatische piloot en sprong weer op de razendsnelle trein van het leven. De onvoorwaardelijke liefde voor je kinderen bleef onaangetaast. Op een mooie lentedag zette je mijn kleine broer, het spiegelbeeld van wie je verloor, op de wereld. Alleen. De torenhoge muur die je had gebouwd begon stilaan af te brokkelen. Heel af en toe verscheen er zelfs een lach op je gezicht, een van de mooiste dingen die ik in mijn leven al gezien heb.

Je werkte je uit de naad zodat wij elke dag met een goed gevulde brooddoos en propere kleren richting school konden trekken. Je slaagde er elke avond in om een warme maaltijd op tafel te zetten en trakteerde ons elk weekend op een uitstapje of pannenkoeken met choco. Maar je was ook streng, omdat je wist hoe hard het leven kan zijn. Rampspoed lag altijd op de loer, daar moesten we ons naar gedragen.

Je leerde ons sterk zijn, negeerde ons wanneer we het weer eens op een huilen zetten, liet ons vrij om fouten te maken, wees ons op die fouten en maakte ons klaar voor het leven. Niets of niemand zou jouw roedel in gevaar brengen. Of dat dacht je toch. Tot ik voor het eerst besepte wat een leven zonder vader en zonder levendige herinneringen van hem écht inhoudt. Ik belandde in een diepe put, jij ging alweer roekeloos de strijd aan met de machteloosheid.

Je knuffelde me, schudde mij door elkaar, was er altijd en won. Ik ben nu 23, Maxim bijna 20. Beiden gelukkig en oud genoeg om te beseffen dat het nu eindelijk aan jou is om van het leven te genieten. Pluk de dag, mama. Geniet van elk klein gelukje dat op je pad komt, want die heb je dubbel en dik verdiend. En als je het even moeilijk hebt, weet dan dat ook wij altijd aan de zijlijn zullen staan om voor je te supporteren, net zoals jij, ons allergrootste voorbeeld, dat ook bij ons deed.

Dikke kus,
Jolien

Wil jij ook een ode brengen aan iemand die jou kracht heeft gegeven? Laat het ons weten met een mailtje naar lola.dumoulin@sos-kinderdorpen.be of bel 02 538 57 38.

WAAR ZIJN ZE NU?

Kamala :

Van straatkind tot verpleegster

Kamala, afkomstig uit Nepal, was drie jaar oud toen haar vader hun familie verliet. Haar mama bleef alleen achter met haar dochters, dakloos in de straten van Kathmandu. "Het moeilijkste was dat we geen toegang hadden tot de meest elementaire dingen", herinnert Kamala zich. "We hadden geen eten toen we honger hadden."

Moeder en dochters kwamen in contact met SOS Kinderdorpen en stapten mee in een gezinsversterkend programma, dat gezinnen in kwetsbare situaties ondersteunt. Hoewel Kamala's mama uiteindelijk besloot om al het contact met haar kinderen te verbreken, konden de drie zussen samen blijven opgroeien en naar school gaan dankzij de steun van het SOS team.

Vandaag heeft de jonge vrouw haar studie afgerond en is ze verpleegster in het SOS Kinderdorp in Sanothimi, vlakbij Kathmandu, waar ze elke dag voor de kinderen zorgt. Meer dan alleen zorg, biedt ze hen ook een luisterend oor: "Velen van hen hebben één of beide ouder(s) verloren en lijden daaronder. Regelmatig komen ze spontaan naar me toe, ook als ze me niet echt nodig hebben, gewoon om zich wat beter te voelen."

Kamala wil deze jongeren, die net als zij een moeilijke start in het leven hebben gehad, vooral een boodschap van hoop meegeven: "Wees sterk en geloof in jezelf."

PROJECT IN DE KIJKER

Een kindvriendelijke ruimte voor de allerkleinsten op de vlucht

Griekenland

Sinds de vluchtelingencrisis in 2015 bieden we opvang en begeleiding aan kinderen en gezinnen op de vlucht. In Ioannina, Griekenland, startten we in september 2020 met een nieuwe kindvriendelijke ruimte.

In een veilige omgeving bieden we kleine kinderen die hun land zijn ontvlucht onderwijs, psychosociale steun en veel spelplezier. Met die educatieve bagage stomen we deze jonge kinderen klaar om vlot naar de basisschool te kunnen.

Help kinderen en families in Griekenland.

Steun onze projecten via

www.sos-kinderdorpen.be of
BE17 3100 4034 5521.

**SOS
KINDERDORPEN**

SOS Kinderdorpen België vzw:
Munthofstraat 40/1CD - 1060 Brussel
welcome@sos-kinderdorpen.be • www.sos-kinderdorpen.be
IBAN: BE17 3100 4034 5521 • BIC: BBRUBEBB

